

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Perfidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Si probant se amisisse literas, & earum tenorem, admittuntur. cap. cum olim. de priui.

4 PEREGRINI, & viatores, ubicumque se inueniunt in paschate, possunt absolui, ex declaratione Eugenij III. supra, Absolutio. §. 16. Et si recesserunt cum licentia sui parochiani, vel Episcopi, intelliguntur etiam habere licentiam consistendi, & accipiendi communionem, si in paschate se alibi inueniunt, nisi expresse reseruauerint sibi aliquos casus. Ex quo enim dat licentiam, & non reseruat, videtur concedere. Accedentes etiam ad Papam ex iusta causa, siue in fauore suum, siue alterius: secundum Pan. in cap. meminimus. de app. post Innocent. sunt sub Apostolica protectione, ut interim contra eos non procedatur. Vide Sil. ibi. q. 2.

PERFIDIA.

PERFIDIA, qua homo non attendit promissum, peccatum est: quia contra virtutem fidei. & si iocosa, vel officiosa, venialis est: si autem perniciofa, quia videlicet nocet proximo quod ad animam, vel quod ad corpus, vel quod ad bona alia notabiliter, est mortalis. Si autem pro re parua, vel in primis motibus, vel sine intentione violandi finem, vel nocendi proximo, sed ex obliuione, vel ignorantia, vel confidentia, vel huiusmodi, venialis erit. quia tunc formaliter non erit perfidia, iuxta regulas mendacij. Ex his declarationem multorum, quae possunt accidere non seruantibus fidem, elicere potes. Concord. Caieta. ver. perfidia.

PERICVLVM.

EXPOSITIO se periculo mortaliter peccandi, ut faciens rem, de qua dubium est, an sit licita, vel non, mortaliter peccat: quia sic potius vult transgressionem diuini precepti, quam abstinere a tali opere. Similiter peccat mortaliter vadens ad locum, siue cum societate, siue non, ubi est periculum peccandi mortaliter, & timet peccare, vel propter aspectum, vel persuasiones, vel commoditates, vel huius-

modi. Non enim hoc ex suo genere mortale est: quia nunquam homo cogitur ad peccatum mortale, sed ex conditione personae, quae scit se fragilem, & dubitat cadere: eo maxime si per experientiam nouit se pro talibus cecidisse: quia scriptum: Si oculus tuus scandalizat te, & car. Si vero constitem se credit, & necessitas illuc eundi urget, non peccat mortaliter: secus autem non urgente necessitate: secundum Caietanum ibi. Exponere autem se corporali periculo, ad vitandam animae periculum, & propter Dei honorem, laudabile est.

PERIVRVM.

PERIVRVM, quod proprie est falsum iuramentum, mortale peccatum est: quia Deo fit iniuria, & contra illud preceptum Leui. 19. Non perurabis in nomine meo. Ad discernendum autem quando est mortale, attende quando est formale periurium, ut cum quis aduertit se falsum iurare, & vult iurare. Sic enim semper est mortale. Si autem non intendit iurare falsum, & tamen iurat, dicitur periurium materiale. Quando autem homo prudens & sciens periurat, semper mortaliter agit. Si vero periuratur lapsu linguae, aut inaduerter, vel igne, non erit mortale: quia actus non est perfectus, sed tantum periurium materialiter. Si tamen iste actus rediret in naturam suae formae, ut cum quis non intendit falsum iurare, tamen iurat falsum, non curans adhibere curam, ne falsum iuret, tunc esset mortale: quia conuincitur potius velle periurare, quam discutere, ne falsum iuret, secundum Caiet. ibi. Parum enim de periurio videtur curare, de quo multum curandum est.

OMNE periurium, siue in affirmando, siue in negando, in quacunque materia fiat, vel quibuscunque verbis, & quacunque coactione, metu, loco, locuitate, consuetudine, vtilitate, vel excusatione fiat, peccatum mortale est, quia contra Dei preceptum: nisi ex imperfectione actus, ut dictum est.